

Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen

Artikel van de maand – Maart 2026

Thomas Mertons broer, John Paul, diende in de Tweede Wereldoorlog bij de luchtmacht. In 1943 kwam hij om toen de bommenwerper waarin hij bemanningslid was op de terugweg van een bombardemensvlucht op Duitsland neerstortte in de Noordzee. Smekend om water is hij enkele uren daarna gestorven en op zee begraven, acht kilometer uit de Engelse kust. De monnik die de oorlog haatte schreef een gedicht voor zijn soldatenbroer en bood hem zijn monastiek leven aan:

Voor mijn broer, vermist geraakt in de strijd, 1943

Lieve broer, als ik niet slaap
Zijn mijn ogen bloemen voor jouw graf;
En als ik mijn brood niet kan eten,
Zal mijn vasten leven als treurwilgen waar jij stierf.
Als ik in de hitte geen water vind voor mijn dorst
Zal mijn dorst voor jou in bronnen veranderen, arme reiziger...
Kom, vind in mijn geploeter een rustplaats
En vlij in mijn zorgen je hoofd
Of liever nog, neem mijn leven en mijn bloed
En koop voor jezelf een beter bed –
Of neem mijn adem en mijn dood
En koop voor jezelf een betere rustplaats.
Wanneer alle soldaten zijn neergeschoten
En vlaggen zijn vergaan tot stof
Dan zullen jouw kruis en dat van mij nog steeds vertellen
Dat Christus op beide stierf, voor ons allebei.
Want in jouw april-wrak ligt de vermoorde Christus,
En Christus weent in de ruïnes van mijn lente:
De verdiensten van Hem, wiens tranen zullen vallen
In jouw zwakke hand, zonder vrienden,
Zullen je loskopen naar je eigen land:
De stilte van Hem, wiens tranen zullen vallen
Als klokken op jouw vreemde graf.
Hoor ze en kom: ze roepen je naar huis.

Jim Forest, *Leven met wijsheid*. Eindhoven, Damon, 2018, blz.119-120

De Mertonvrienden steunen?